

[Statsministeren.]

hvor partiet venstre, det radikale venstre og socialdemokratiet sammen sad og fandt ud af besparelser, hvis jeg husker rigtigt, på 125 mill. kr. Jo, det har det radikale venstre også tidligere været med til, og jeg er kun taknemlig over, at hr. Hilmar Baunsgaard så stærkt fremhæver dette, og at vi nu får sat en forhandlingsprocedure i gang i finansudvalget.

Hr. Poul Møller kom jo også med et par eksempler på besparelser. Jeg vil ikke tage stilling til dem i flugten; jeg er noget skeptisk over det med boligfonden, jeg tror, det er en god fond, der tjener et godt formål, og jeg vil betvivle, at det først og fremmest er dér, man skal skære ned. Men jeg forstod på hr. Poul Møller, at vi gennem de konservatives repræsentant i finansudvalget ville få flere eksempler, og det vil der blive arbejdet sagligt og alvorligt med.

Jeg må fastholde min beskrivelse af virkningerne af den britiske devaluering. Den må medføre et tab for det danske samfund, uanset om vi havde fulgt den eller ej, og den må medføre, at dansk industrieksport bliver vanskeligere stillet overalt, hvor den mødes med britisk industrieksport, det vil sige ikke blot på det britiske marked, også på det danske marked, også på de øvrige EFTA-markeder. Til gengæld vinder vi en lille fordel, det vil jeg erkende over for hr. Poul Møller. Derved at Norge, Sverige, Schweiz ikke har devalueret, får vi en fordel for vore industriprodukter i forhold til disse landes varer på EFTA-markederne, men vi har altså et omtrent tilsvarende minus i forhold til de britiske varer på de samme markeder. Men jeg tror, vores beslutning har været rigtig, og jeg håber, at den delvise devaluering, Danmark denne gang har efterfulgt den britiske devaluering med, sammen med den ledsagende lovgivning vil give en god basis for nye fremskridt for produktion, beskæftigelse og eksport fra det danske land.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Statsministeren foretog en sammenligning med det, der skete, da hr. Diderichsen og jeg brød med vores gamle parti, venstre, idet han sagde, at det kunne måske sammenlignes med de skær-

mydsler, der foregår inden for socialistisk folkeparti i øjeblikket. Jeg må da pege på, at det er en ganske uberettiget sammenligning. For dengang skete der et brud mellem os og vort gamle parti, fordi vi ønskede at bidrage til at styrke det saglige arbejde herinde i tinget; men de skærmydsler, der sker i øjeblikket inden for socialistisk folkeparti må jo siges — det tror jeg alle vil være enige om — at have bidraget til, at det saglige arbejde i det sidste år ikke er gået så godt, som vi kunne ønske os det, og det er jo i virkeligheden dér, det store problem ligger. Men i øvrigt minder situationen fra marts 1965 jo meget om den nuværende situation. Også dengang stod man over for en økonomisk krise, og dér vil jeg da gerne minde om, at vi dengang gjorde opmærksom på, at der skulle et kasseoverskud på 1.500 mill. kr. til for at klare problemerne — og det blev altså til sidst 800 mill. kr. på grund af sængstelse fra forskellig side. Men erfaringerne siden da har jo vist, at det slog ikke til, og mange af de problemer, vi tumler med i dag, skyldes, at man ikke dengang fik gjort det, der burde gøres. Det, jeg gerne vil have lov til at pege på i den forbindelse, er, at vi skal passe på, at vi ikke får foretaget så lidt nu, at vi kommer i en lignende situation igen i løbet af kort tid.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal ikke blande mig i de korte bemærkninger, men jeg føler alligevel trang til at sige, at jeg synes, det sagligt er gået ganske godt det sidste år og særlig efter valget den 22. november. Det er jo dog først efter den tid, vi har fået muligheder for at gennemføre en hel række ting inden for skatteområdet; det havde vi ikke før den tid. Jeg vil gerne udtrykke det ønske, at den situation stadig findes i folketinget, at det flertal, som allerede nu har gennemført en del af disse reformer på skatteområdet, får mulighed for at fortsætte denne reformlovgivning.

Det var sådan et lille sidespring. Med hensyn til problemerne omkring engangsskatten vil jeg gerne sige, at to sådanne sæt af regler, det ene sæt, der skal virke igennem en skat, og det andet, der skal virke igennem, at en kreds af borgere afgiver et dyrtidstillæg, to sådanne sæt af regler vil naturligvis aldrig kunne komme i